

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

II. De Homicidio voluntario justo, secuto ex rei condemnatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](#)

- ve amputatio vel truncatio alicujus mem-
bri, juxta c. Clericis 5. Ne clericis vel Mo-
nachis, &c. In Archiepiscopatu 4. de Rapt.
& Incend. Membri, inquam; quia, sicut cui
solum infligitur vulnus cum copiosa san-
guinis effusione: sic etiam mutilari non
dicitur is, cui excutitur dens, vel abscin-
ditur digitus, aut pars carnis, Suarez de
Censur. diff. 44. f. 2, n. 6.
8. Membrum autem propriè est Pars
corporis, quæ notabilem & peculiarem
functionem, sive ab aliis corporis parti-
bus distinctum officium habet: ut sunt
oculus, auris, manus, pes, lingua, maxilla,
mamilla, feminæ, genitalia, & similes;
& non solum officium, aliquod mem-
brum in sua functione adjuvandi: ut di-
gitus, dens, pars carnis, ut colligitur ex l.
Idem 10. junctâ Glossâ, ff. de Eddit. edito
ubi digitus pro membris parte habetur: &
ex D. Paulo, Roman. cap. 12. v. 4. ubi,
dum Omnia, inquit, membra corporis non
eundem actum habent, non obcurè ex-
actibus distinctis membra distinguit, Pa-
normit. in c. Cùm illorum 32. de Sent. ex-
communicat. n. 8. ubi Felinus n. 3. Co-
varruias in Clement. cit. p. 3. pr. n. 8. &
Molina de J. & J. Tract. 3. diff. 69. n. 2.

ARTICULUS II.

De Homicidio Volun-
tario Justo, secuto ex rei
Condemnatione.

SUMMARIUM.

9. Iusta est condemnatio malefici ad
mortem.
10. Etiam tamē irregularis fit judex, ejus
affessor
11. Accusator, testis & alij ad senten-
tiā,

Justè homo occiditur plerumque pu-
blicè: aliquando propriè & priva-
tâ authoritate. Publicâ, vel in Ju-
dicio per sententiam condemnato-
riam nocentis, vel per hostis cædem in
Bello justo. Privatâ ob necessariam &
inculpatam defensionem. Singulas justi
homicidii species singulis Articulis disku-
tiemus. De eo, quod in Judicio fit,
Catholica veritas est, à legitima po-
testate humana licite justèque in malefi-
cos ferri, & per publicos justitiæ admi-
nistros executioni mandari sententi as
quibus illi ad mortem, aut membrorum,
truncationem condemnantur. Quan-
tumvis enim vitæ ac membrorum, sicut
Author, sic etiam Dominus sit filius Deus,
juxta illud, Tu es Domine, qui vita &
mortis habes potestatem, Sapient. cap. 16.

Q. 3

v. 13. &c.

v. 13. & Non est alius Deus prater me; ego occidam & ego vivere faciam, Deuteronomio cap. 32. v. 33. legitimo tamen Magistratus humano ab ipso data est potestas in malefactores & facinorosos animadversandi, eoque, cum Reipublicae salus expicit, tanquam putrida & noxia membra ultrice gladio amputandi aut coercendi; ipsi enim praecepit Deus; Maleficos non paries vivere, Exodi cap. 22. v. 19. Consonat S. Gentium Doctor, cum de humana potestate loquens, Non sine causa, inquit, gladium portat; Dei enim minister est, vindicta in iram ei, qui male agit, Rom. cap. 13. v. 4. Divino Juri inheret Ecclesiasticum, can. Quesitum 41. can. Si quos 45. Eccl. 23. q. 4. can. Prodebet. 4. can. Quali 43. eadem causa, q. 5. ubi à Pelagio Papa, Divina Majestati à Justitia Sacerdotibus majus sacrificium & pinguior hostia offerri non posse, dicitur, Quām si ordinant, ut qui in suam & aliorum perniciem debaccantur, competenti vigore compescantur, c. Postulasti 21. bāc Rubr. & alibi passim. Quō tamen non obstante

Explorati, sibique & Divino minime adversantis Ecclesiastici, Juris Regula est, sententiā judiciali, mortis vel mutilationis poenam decernente, ejusque executione induci irregularitatem: quam, sive clerici, sive laici sint, rei morte aut mutatione fecutā contrahunt. Primiū Judex, ejusmodi sententiam proferens vel dicēt, can. 1. dist. 51. can. Sepe 28. can. Hū, à quibus, 23. q. 8. c. Ex literis 10. de Excessu Prelat. c. Clericis 5. & c. Sententiam 9. Ne Clerici vel Monach. Secundū, Ascessores, ut colligitur ex cc. citt. Eccl. qui iudicū ad ejusmodi sententiam proferendam assistunt, suōque suffragiō, aut consiliō eam promovent, Suarez de Censur. disp. 47. f. 1. n. 4. & Palao Tract. 29. disp.

III. 6. p. 14. & 1. n. 2. Tertiū, Acculacor & Denunciator, saltē, si accusatione suā vel

denuntiatione non proprium tantum interesse, sed vindictam publicam intendant, & ex illa rei mors aut mutilatio sit fecuta, ut desumitur ex can. Si quis 8. dist. 50. & supponitur c. Postulasti 21. cit. & c. Prelatis 2. in 6. Quarto, Advocatus pro accusatore adversus reum: Testes, ex quorum depositionibus reus condemnatur, aliisque similes, per quos iudicū sanguinis agitur, can. 1. can. Si quos, can. Hū, à quibus & c. Sententiam cit. Quintū, Notarius sententiam capitalem scribens, c. Sententiam cit. & demum Ministri Justitiae, eam exequentes, eique in executione cooperantes, can. 1. can. Hū, à quibus, c. Clericis & c. Sententiam cit. Navarrus Manual. cap. 27. à n. 208. Covarruvias in Clement. Si Furius, p. 2. §. 5. à n. 1. Suarez de Censur. disp. 47. à f. 1. & Lai-man Lib. 3. tract. Ep. 3. cap. 7 n. 1.

Ratio autem, homicidio & mutilationi justæ cooperantibus irregularitatem imponendū, fuit defectus Mansuetudinis, seu perfectæ Lenitatis Christianæ; quod Ecclesia videretur indecens, in nova Lege ab eo, qui alienum sanguinem voluntariè fuderit, representari personam Christi, mitissimi suūque sanguinem pro nobis fundens: & incruentam atque immaculatam Deo hostiam offerri, praesertim post exemplum Legis veteris, in qua Deus sibi Templum, non à Davide, quod multum Sanguinis fudisset: sed à Salomone Rege Pacifico adificari voluit & conse-crari, 1. Paralip. cap. 22. v. 8. S. Thomas 2. 2. q. 40. art. 3. & Navarrus Manual. cap. 27. n. 205. in fine.

Excipiendi tamen hoc loco sunt Im- 14. primis summus Pontifex, utpote incapax irregularitatis; ut etiam ante supremam illam dignitatem obtinentem contradic ipsa ad istam evictione tollatur, ut ex c. Licet via andia 6. de Elect. & ex c. Ubi periculum 3. eadem Rubr. in 6. recte desumit Majorius do-

Ius de Irregularit. Lib. 2. cap. 4. pr. & Pirrhing ad hanc Rubric. n. 96. Deinde

15. Inquisitores, corum Commisarii & Consultores, qui speciali Fidei favore sine culpa & irregularitatis periculo, hereticos legitimè convictos condemnare, ab ipsis contrictas penas, legibus latas declarare &, si judex Secularis sententia executio nem protraheret; ut rei comburantur, apud eum instare, etiam minitandò, pos sunt, ex concessione Pauli IV. & Pii V. ut obseruant Pegna Director. Inquisit. p. 2. comment. 20. Henriquez Lib. 14. cap. 12. n. 5. lit. D. & Palao Tract. 29. disp. 6. p. 14. §. 5. n. 1. Demum Pagani, Judæi, Saraceni homini, tam fideli quam infide li, justè injusté, inferentes necem, cùm ve mutilantes, cùm, quia ad ipsos, tanquam Ecclesiam nondum ingressos, legibus Ecclesiasticis proditæ poenæ & inhabilitates non porríguntur, i. Corinth. cap. 5. v. 12. & c. Gaudemus 8. de Divorti um vero; quia, cùm membra Christi & subiecta Ordinum capacia nondum sint, in ipsis locum non habet perfœcta Lenitatis Christianæ defectus vel non confideratur, Suarez de Censur. disp. 40. s. 7. n. 3. & Pirrhing ad hanc Rubric. n. 44. Hæc fatis certa.

16. Dubium autem est primò, de Ecclesiastarum & Monasteriorum Prælatis, obtinentibus jurisdictionem temporalem & ad causas Sanguinis judices constituentibus: à quibus saltem particularē ejusmodi causam alicui cum clausula, Ut cognitā causā iustitiā administraret, delegantibus perinde ut, si mortis sententiam ipsi proferrent, irregularitatem contrahi suadet Regula, Quod quis facit per alium, perinde est, ac si faciat per seipsum, quæ est 72. in 6. At non persuadet; quantumvis enim, ejusmodi commissions generaliter facientes, existimet Glossa in c. Clericis 5. V. aut judicent, Ne clericis vel

Monachis, ab irregularitate tamen etiam, cùm particularē ejusmodi causam relatiō modō committunt, immunes à Bonifacio VIII. pronuntiantur c. fin. Rubr. cit. in 6. dummodo delegato non determinatē de mortis aut mutilationis poena huic aut illi infligenda: sed generaliter de Justitia administranda dent mandatum, Panorm. in c. Clericis cit. n. 12. Govarr. in Clement. Unic. p. 2. §. 5. n. 8. Molina Tract. 3. de J. & J. disp. 8. n. 2. Laiman Lib. 3. tract. 3. p. 3. cap. 7. n. 4. & alii, monentes, ab allegata Regula exceptionem proditam c. fin. cit. ut ibi notat Glossa fin.

Dubium secundò est de accusante a- 17. liquem criminaliter quidem, sed factā coram judice protestatione, à se non vindictam Capitalem & Sanguinis, sed mitiorem poenam intendi. A quo, an, rei accusati morte aut mutilatione fecutā, irregularitas contrahatur, dubitandi ratio est; quod agens de criminis civiliter eam non incurrat, si à se non criminis poenam, sed proprium duntaxat interest, sive damni illati reparationem intendi, protestetur, c. Postulat. 21. & c. Prælati 2. in 6. quod loco ratio ea redditur; ne, si clericis ob me tum irregularitatis coqueri non auderent, malis ac facinorosis hominibus præbere tur ansa, eos liberè trucidandi, aut bona ipsorum deprædandi. Imò à civiliter agenti reum, præmissā protestatione illâ, non solum denuntiari, sed etiam captum judici tradi aliquando posse, ex c. Tuanos 19. §. Ad ultimum, defumunt cit. Covarruvias n. 4. in fine, Suarez disp. 47. s. 2. n. 20. & Barbofa in c. Prælati cit. n. 4.

Sed, licet hæc ita se habeant, alia tamē ratio est accusantis vel denuntiantis criminaliter; ab eo enim, protestatione suâ non obstante, irregularitatem contrahi, cum cit. Covarruvia §. 5. n. 1. & Suarez n. 10. docent Laiman cap. 7. n. 6. & Palao Tract. 29. disp. 6. p. 14. §. 2. n. 5. èa per-

et persuasione; quod talis protestatio sit contraria factio; cum enim reguliter in arbitrio iudicis non sit, reo de capitali crimen convictus, quam vult, sed legibus decretam poenam infligere debeat, secundum S. Thomam 2.2. q.66. art. 5. & Suarez Lib. 5. de LL. cap. 11. n. 2. juxta illud Papae Gregorii: Secundum quod constitutum est, definitiva praefatur sententia, can. Summopere, 11. q. 3. adversus reum criminis capitalis agens criminaliter ipsam mortem aut mutilationem intendere presumitur. Contraria agens solum civiliter & interponens protestationem, propriu duntaxat interesse persequit mors autem vel mutilatio ex ejus actione per accidens secuta esse, censetur.

18. Reclam tamen hoc loco DD. notant Primo, irregularitatem tantum evitari ab agente civiliter in causa propria, vel sua Ecclesiae, & verisimilius etiam patriæ, parentum, liberorum, fratum & aliorum ipsi ita conjunctorum; ut injury & damnum in ipsum redundare videatur: non etiam si ita agat in causa personarum extranearum, Covarruvias §. cit. n. 1. V. Undecim. Suarez 5. 2. cit. n. 17. & Laiman n. 5. §. Sunt tamen. Unde eandem non evitat testis, contra reum super crimine etiam civiliter conventum voluntariè deponens, si ex ejus depositione mors aut mutilatio sequatur; ut ei protestatio non proficit, secundum cit. Covarruviam n. 5. & Palao 5. 3. n. 2. Secundo; ut eadem irregularitas evitetur, dictam protestationem interponendam expresse, non solum tacite, e. Pralatis cit. tamque, si non ante vel immediatè post formata accusacionem, saltē ante prolationem sententiae, faciendam, cit. Covarruvias n. 1. & 2.

20. Tertiè, eandem evitari, si reus etiam sine protestatione & criminaliter accusetur coram iudice Ecclesiastico: etiam si ab isto postea Curiæ Seculari traditus ad

mortem vel membris truncationem condemnatur, Suarez f. cit. n. 18. & Barbosa in c. Pralatis cit. n. 10. Quartò etiam, si reus criminis non capitalis deferatur ad judicem Secularem, & ab illo propter id in iuste, vel justè quide, fed propter alia crima aliunde ad eum delata, condemnatur: nisi ad hanc alia cooperatio accedit, Navarrus Manual. cap. 27. n. 204. & eir. Covarruvias n. 3. not. 9. Ex dictis

Dubium tertium oritur, an ad eventandam irregularitatem sufficiat ejusmodi protestatio ficta, sive expressa quidem verbis, sed cum supplicii Sanguinis desiderio interno. Ratio dubitandi est quod, cum ficta protestatio mendax, nec talis sit, qualem exigunt sacri Canones, proficerne nequeat ad irregularitatem evitacionem, ut cum Navarro cap. 27. n. 226. existimat Majolus de Irregul. Lib. 5. cap. 48. §. 6. n. 4. Sed verius, tali quoque protestatione irregularitatem excludi, defendunt, cit. Covarruvias §. 4. n. 1. Molina disp. 8. n. 4. & Barbola in c. Pralatis cit. n. 7. Ratio est: quod, cum ficta protestatio eadem, quā vera apud judicem fictionis ignarus vi polleat, meritū sicut verè, sic etiam fictè protestans immunis sit ab irregularitate; quia ista, sicut actui sive intentioni mere internæ, sic etiam istius iolius defectui seu omissioni imposita esse non reperitur & non contrahitur, præterquam in casibus Jure expressis, e. Is cuius 18. pr. de Sent. excommunicat. in 6.

Dubium quartò est de Consulente. A quo, si ad expedienda consilia Criminalia publica authoritate constitutus, aut juridicè requisitus sit, ejusque consilio ad ferendam sententiam capitalem iudex permotus, irregularitatem contrahi, plerique facile concedunt. Si autem privatim rogatus, reum secundum Jura vel contuminem mortem vel mutilationem commeritum, pronuntiet, ab ipso, uti & à Confes-

Confessario judici, sententiam sanguinis ferre, cùm deberet, renuenti absolutionem negante, aut criminis confessionem, quando ad eam in conscientia tenetur, reo suadente, irregularitatem non incurri, cum Hurtado de Irregul. diff. 11. n. 4. censet cit. Palao §. 3. n. 7. & non levis momenti ratio suadet; quia eam non incurrit ex delicto; cùm non peccent: neque etiam ex defectu Lenitatis; quia ex istius defectu irregularitatem illi tantum contrahunt, qui publicā autoritate ad sententiam sanguinis concurrunt. Confirmatur; quia credibile non est, Ecclesiam voluisse irregularitatem à Confessario contrahi propter actionem, ad quam Jure Divino obligat officium clericale.

24. Dubium quinto est de Laico, aspirante ad clericatum, & in foro Seculari deponente contra reum. Quem, si id faciat omnino voluntariè, pro irregulari perinde ferè ut clericum habendum, factis recepta est sententia DD. Si autem id faciat sui judicis praeceptō compulsius, & ipsius depositione mortis aut mutilationis sententia promoveatur, irregularitatem non induci, benigniore & veriore sententiam fecutus, resoluti ad Lib. 2. Tit. 21. num. 11.

25. Dubium sextò est de Spectatoribus suppliciorum. Hos enim, saltem si clericis sint, pro irregularibus habendos, aliqui DD. desumunt ex c. Sententiam 9. Ne Clerici vel Monach. quō textū Sanguinis iudicio interesse prohibentur. Nil hilominus, contra hanc prohibitionem agentes, ab irregularitate cum Glossa fin. in c. cit. & Panormit. n. 6. absolvit Navarrus cit. cap. 27. n. 214. quod, cum ad supplicii executionem nec proximè nec remotè concurrent, Juris, irregularitatem statuenter, dispositione non afficiantur. Unde c. cit. textum de praesentia authoritativa, sententia executioni aliquod modis

cooperantium, interpretatur Gonzalez in c. cit. n. 1. Alii autem DD. licet clericos contra dictam prohibitionem executioni assistentes peccare, & propterea puniri posse, inficias non eant, certam tamen penam aut irregularitatem in eos Jure statutam, negant. Imò non defunt, qui ab iis, secluso scandalo, solum venialiter delinqui, existiment, cum Suarez cit. f. 4. n. 10. Denique Palao, praeceptum illud alicubi consuetudine abrogatum videri, ait cit. p. 14. §. 4. n. 2.

Rectè autem cit. Suarez Clericos & Religiosos reis, ultimò suppliciō afficiendis, assistentes monet; ut caveant; ne verbo aut factō aliquō accelereret vel promovant ejus mortem aut mutilationem.

ARTICULUS III.

De Homicidio, secuto ex justa Defensione.

S U M M A R I U M.

26. Injus*tus invasor justè occiditur pro vita sua,*
27. Suorūmque aut alterius innocentis defensione,
28. Ut hec justa sit, exigit praviam offensionem:
29. Tuitiōnem ei avertenda proportionatam,
30. Et adhibitatam in continenti.
31. Qusbus servatu, pana & irregularitas evitantur,
32. Et contrabunur, si ea non observantur.
33. Eissaēm non tenetur occisor invasoru, à se injuriā irritati:
34. Nisi ex ista fecitura invasionis periculum præviderit.

B.

35. Fugere